

Toponímia valenciana d'origen occità, especialment a partir d'antropònims

Emili Casanova Herrero¹

¹Departament de Filologia Catalana, Universitat de València

La vinguda contínua de repobladors de les terres occitanes cap a les terres valencianes no ha parat mai des del segle XIII, aprofitant la crida de Jaume I per a poblar el Regne de València, especialment en el segle XIII i en el segle XVII, generalment ja considerats com a francesos. La seua vinguda es feia directament, des de Catalunya o des de Aragó-Navarra, on havien s'havien instal·lat prèviament com Baldoví, Colonques, Medall i Sighet.

Este contingent humà el podem descobrir a través d'una rica documentació que diu l'origen directe del lloc d'on ve el repoblador o pel cognom que porta, especialment el d'origen toponímic, com Albiach, Besés, Burdeus, Coret, Dualde o Payà.

L'objectiu és analitzar els centenars de llinatges d'origen occità registrats en el projecte Onomàstica Valenciana; discutir-ne alguns de dubtosos, com Bodí, Grinyó, Delà, Osset i Palatsí i veure si han creat topònims o no, com Banyuls, Barrés, Carsí, Narbona/Narbon, Vèrnia/Bèrnia, etc. I definir-se sobre la no occitanitat d'altres com Badal, Badenes, Murgui, Verge i d'altres.

La presència d'occitans en les terres valencianes explica algunes semblances lèxiques amb el vocabulari occità, és a dir, possibles occitanismes, però no crec que tinguera cap influència general en les altres parts de la gramàtica.